

Justitsministeriet har overvejet, om forvandlingsstraffen for bøder i anledning af promille- eller spirituskørsel som hidtil bør fastsættes til hæfte i 10 dage uanset bødens størrelse, der i denne type sager udmåles efter den skyldiges indkomstforhold. Med henblik på at opnå den størst mulige forenkling har Justitsministeriet fundet det hensigtsmæssigt at undgå særregler for visse af de bøder, der vedtages efter tilkendegivelse fra politiet. På denne baggrund har Justitsministeriet fundet det forsvarligt, at forvandlingsstraffen for bøder på 10.000 kr. eller herunder, der er vedtaget udenretligt i henhold til færdselslovens § 119a i anledning af promille- og spirituskørsel, fastsættes efter den foreslåede skala i § 55, stk. 2, selv om forvandlingsstraffen for bøder på under 6.000 kr. derved bliver lidt kortere end det hidtil gældende niveau på 10 dage.

Forslaget medfører en vis nedsættelse af forvandlingsstraffens længde i forhold til den gældende skala i § 55, stk. 2, for bøder på 1.000 kr. eller derunder, ligesom forvandlingsstraffen for bøder i intervallet mellem 1.000 kr. og 10.000 kr. for visse bødestørrelser vedkommende bliver kortere end de forvandlingsstraffe, der i dag fastsættes af domstolene i overensstemmelse med en cirkulæreskrivelse af 21. februar 1979 fra præsidenterne for Østre og Vestre Landsret.

Selv om den foreslåede skala i straffelovens § 55, stk. 2, kun angår forvandlingsstraffen for bøder, der er vedtaget *udenretligt* (efter tilkendegivelse fra politiet), må det forventes, at domstolene ved fastsættelse af forvandlingsstraf for bøder, der idømmes eller vedtages indenretligt, jf. straffelovens § 54, vil være tilbøjelige til at følge den ændrede skala i straffelovens § 55, stk. 2, for at sikre overensstemmelse mellem forvandlingsstraffens længde ved henholdsvis udenretlige og indenretlige bøder.

4. Bødestraf for kørsel i frakendelsestiden.

4.1. Det foreslås, at straffen for kørsel i frakendelsestiden i førstegangstilfælde fremtidig bliver en følelig bøde i stedet for som i dag en kort hæftestraf.

4.2. Den, der fører motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, til trods for, at retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frakendt den pågældende ubetinget, straffes efter de gældende regler i færdselslovens § 117, stk. 5, med hæfte eller fængsel indtil 1 år eller under særlig formildende omstændigheder med bøde.

I praksis er udmålingen af straf i sager om kørsel i frakendelsestiden forholdsvis skematisk. Ifølge cirkulæreskrivelse af 15. december 1981 til samtlige byretter fra præsidenterne for Østre og Vestre Landsret fastsættes straffen i førstegangstilfælde uden skær-

pende omstændigheder til hæfte i 7 dage, uanset om der ved frakendelsesdommen er udmålt bøde- eller hæftestraf. Ved første gentagelse, d.v.s. i andengangstilfælde, er straffen hæfte i 14 dage. Straffen ved yderligere gentagelser er ikke omtalt i cirkulæreskrivelsen, men i retspraksis er straffen jævnt stigende indtil et niveau på fængsel i 60 dage - 3 måneder, afhængig af antallet af forstraffe. Således fastsættes straffen i 3., 4., 5., 6. og 7. gangstilfælde normalt til henholdsvis 20 dages hæfte, 30 dages hæfte, 40 dages fængsel, 50 dages fængsel og 60 dages fængsel.

De angivne strafpositioner gælder, hvor der alene foreligger et enkelt tilfælde af kørsel i frakendelsestiden til pådømmelse. Foreligger der flere kørsler til samtidig påkendelse, sker der i almindelighed en vis forhøjelse af straffen, jf. f.eks. højesteretsdommen i Ugeskrift for Retsvæsen 1988, s. 933, hvor straffen i et førstegangstilfælde med samtidig påkendelse af 3 kørsler uden særligt undskyldende forhold, blev fastsat til hæfte i 14 dage.

Ved strafudmålingen tillægges der tidligere domfældelser for kørsel i frakendelsestiden sædvanlig gentagelsesvirkning, selv om de tidligere overtrædelser vedrører en anden frakendelse af førerretten end det nye forhold. Dette gælder, uanset om der mellem de to frakendelsesperioder har været et tidsrum, hvor tiltalte ikke har været frakendt førerretten og eventuelt har generhvervet sit kørekort.

4.3. Den foreslåede nye udformning af bestemmelsen i færdselslovens § 117, stk. 5, om kørsel i frakendelsestiden indebærer, at straffen i førstegangstilfælde bliver bøde i stedet for en kort hæftestraf. For at bevare reaktionssystemets præventive virkning er det forudsat, at der i disse sager udmåles bøder af betragtelig størrelse. Der kan i den forbindelse sammenlignes med bødeudmålingen i anledning af kørsel efter indtagelse af spiritus. I sager om førstegangstilfælde af promille- og spirituskørsel med en alkoholkoncentration på højst 2,00 promille uden skærpene omstændigheder er straffen en bøde på 1.000 kr. pr. 25.000 kr. årlig bruttoindkomst svarende til en måneds nettoløn for en typisk lønindtægt. For at sikre en rimelig balance mellem bødeudmålingen i sådanne spiritussager og i sager om kørsel i frakendelsestiden, vil bøden i førstegangstilfælde af kørsel i frakendelsestiden normalt kunne fastsættes til halvdelen af bødestørrelsen i sager om promille- og spirituskørsel, d.v.s. svarende til en halv måneds nettoløn, dog mindst 1.000 kr. Foreligger der i førstegangstilfælde flere kørsler til samtidig påkendelse, bør der dog ske en forhøjelse af bøden.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil en bøde af den angivne størrelse være så følelig, at en gennemfø-